

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaafl@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2023	Τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων (Α' Κορ. 4,9-16) Παρασκευή 30 Ἰουνίου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Θρίαμβος στὸ θέατρο

«Θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις» (Α' Κορ. 4,9)

Σὲ ἀγῶνες, ἀγαπητοί μου, ποὺ διεξάγονται στὰ γήπεδα καὶ στάδια ὄχι μόνο τῶν μεγάλων ἀλλὰ καὶ τῶν μικρῶν πόλεων, συρρέουν κατὰ **χιλιάδες οἱ θεαταὶ** καὶ γεμίζουν τὶς κερκίδες, γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὰ ἀγωνίσματα, εἴτε πρόκειται γιὰ ἀθλήματα τοῦ στίβου εἴτε γιὰ παιχνίδια ἀντιπάλων ομάδων.

«**Ἄρτον καὶ θεάματα**» ζητοῦσε τὸ πλῆθος στὴν ἀρχαιότητα· καὶ μέχρι σήμερα, παρ' ὅλο ὅτι πέρασαν τόσοι αἰῶνες, τὸ ἴδιο ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύη. Ὁ ἄνθρωπος, βλέπετε, εἶνε ὁ ἴδιος. Καὶ τότε μὲν τὰ πράγματα ἦταν πιὸ ἀπλᾶ, πιὸ γνήσια· ὁ ἀθλητὴς ἀγωνιζόταν γιὰ ἕνα κλαδί ἐλιάς ἢ ἕνα στεφάνι δάφνης καὶ τίποτε περισσότερο. Τώρα ὅμως ὅλοι γνωρίζουν καὶ ὅλοι ὁμολογοῦν, ὅτι τὸ ἀγνὸ ἀθλητικὸ πνεῦμα ἔχει νοθευθῆ ἀπὸ τὴν ἐπιδίωξι ὑλικοῦ κέρδους καὶ τὴν ἐμπορευματοποίησι. Ἀπορίας ἄξιο εἶνε ὅτι, ἐνῶ ὅλοι θεωροῦν τὸν ἑαυτὸ τους ἔξυπνο καὶ δὲν ἀνέχονται νὰ γίνουν θῦμα ἐκμεταλλεύσεως κανενός, ἐδῶ ἐν γνώσει τοὺς ὑποκύπτουν. Μὲ δική τους ἐπιλογή συμμετέχουν σὲ μία ἐπιχείρησι, στὴν ὁποία οἱ πολλοὶ πληρώνουν καὶ ξεοδεύουν, καὶ κάποιοι ἐλάχιστοι εἰσπράττουν καὶ κερδίζουν. Τόση εἶνε ἡ ἔλξι ποὺ ἀσκεῖ στὸ πλῆθος τὸ θέαμα τῶν ἀθλητικῶν ἀγῶνων· ὅλοι λίγο ἢ πολὺ ἔχουν πεῖρα τοῦ κλίματος ποὺ ἐπικρατεῖ στὴ διάρκεια ἐνὸς ἀγῶνος.

Τὴν ὥρα ποὺ οἱ ἀθληταὶ ἀγωνίζονται σκληρὰ μέσα στὸν ἀγωνιστικὸ χῶρο γιὰ νὰ ἐπιτύχουν ἕνα νέο ρεκόρ, νὰ ἐπιβληθοῦν στοὺς ἀντιπάλους καὶ νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα νικηταί, οἱ θεαταὶ ἀπὸ τὶς θέσεις τοὺς **παρακολουθοῦν μὲ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον** τὶς διάφορες φάσεις τῆς ἀναμετρήσεως, καὶ ἀναλόγως τῶν συμπαθειῶν ἢ τῶν ἀντιπαθειῶν τοὺς πρὸς τοὺς ἀγωνιζομένους, ἐκδηλώνουν μὲ κάθε τρόπο τὰ αἰσθήματά τους· σηκώνονται ὄρθιοι, φωνάζουν,

ἐπιδοκιμάζουν ἢ ἀποδοκιμάζουν, χειρονομοῦν· τὸ στάδιο ἀντηχεῖ ἀπὸ τὶς ἐπευφημίες ἢ διαμαρτυρίες, τὶς κραυγές, καὶ πολὺ συχνὰ δυστυχῶς τὶς ὕβρεις καὶ χυδαῖες ἐκφράσεις. Κάποτε τὸ πάθος φτάνει σὲ τέτοιο βαθμὸ ὥστε νὰ προκαλοῦνται ἐπεισόδια, καὶ γι' αὐτὸ ἡ ἀστυνομία εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἐπεμβαίνει γιὰ νὰ ἀποτρέψη βιαιότητες καὶ καταστροφές. Καὶ ὅσο σκληρότερος εἶνε ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν ἀθλητῶν, τόσο καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ πλῆθους γίνεται θερμότερη· ὅλοι οἱ θεαταὶ παρακολουθοῦν μὲ ἀγωνία τὴν σκληρὴν πάλη καὶ εὔχονται νὰ νικήσῃ ὁ ἀθλητὴς ἢ ἡ ομάδα ποὺ ὁ καθένας τοὺς ὑποστηρίζει.

Στὴν ἀρχαιότητα ἡ συναισθηματικὴ αὐτὴ συμμετοχὴ τῶν θεατῶν στοὺς ἀγῶνες προσελάμβανε **ἄγριες διαστάσεις**, στὰ χρόνια ἰδίως τῆς παρακμῆς τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Τότε ἀναρίθμητα καὶ ἔξαλλα πλῆθη παρακολουθοῦσαν στὸ ἀμφιθέατρο τῆς Ῥώμης τὰ διάφορα ἀγωνίσματα, καὶ μάλιστα τὰ φοβερώτερα ἀπ' ὅλα· τὰ ἀγωνίσματα τῆς **μονομαχίας** καὶ τῆς **θηριομαχίας**, ἐκεῖνα δηλαδὴ στὰ ὁποῖα οἱ ἀγωνισταὶ πάλευαν μέχρι θανάτου ἢ μεταξύ τους ἢ μὲ διάφορα θηρία, ποὺ τὰ κρατοῦσαν στὴ Ῥώμη γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸν κλεισμένα καὶ πεινασμένα μέσα σὲ σιδερένια κλουβιά.

***

“Ὅλους, ἀγαπητοί μου, ὄλους αὐτοὺς τοὺς ἀθλητικούς ἀγῶνες τοὺς ξεπέρασαν, καὶ σὲ ἔντασι καὶ σὲ ἔκτασι καὶ σὲ διάρκεια καὶ προπάντων σὲ ἀποτελέσματα, κάποιοι ἄλλοι ἀγῶνες, τοὺς ὁποίους μᾶς φέρει μπροστά μας ἢ σημερινὴ μνήμη τῶν Δώδεκα ἀποστόλων· εἶνε οἱ ἀγῶνες στοὺς ὁποίους ἀποδύθηκαν οἱ Δώδεκα ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ὁποίους τιμᾷ σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας. **Ἦ οἱ ἀγῶνες τῶν ἀποστόλων!** Δὲν ἦταν ἀπλᾶ παλαί-

σματα, άψιμαχίες, έλαφρά άγωνίσματα· ήταν άγώνες σκληροί, κραταιοί, επίμονοι, άφάνταστοι. Δέν ήταν άγώνες ιδιωτικοί και προσωπικοί· ήταν άγώνες επίσημοι, δημόσιοι και παγκοσμίου έμβλειάς, άπό τους όποιους έξαρτώντο τὰ ύψιστα και αιώνια συμφέροντα τής ανθρωπότητας. Ή μέν νίκη τους θα έσήμαινε τόν θρίαμβο του Πνεύματος, ή δέ τυχόν ήττα τους θα έσήμαινε τόν θρίαμβο τής ύλης. Διότι στο πρόσωπο τών Δώδεκα άποστόλων συγκρουόταν ή αλήθεια κατά του ψεύδους, ή δικαιοσύνη κατά τής άδικίας, ή αγάπη κατά του μίσους, τὸ φῶς κατά του σκότους. Αὐτοί ήταν οί άγώνες τών άγίων άποστόλων, και γι' αὐτὸ λέμε ὅτι μπροστά σ' αὐτούς ὠχρηῶ κάθε άλλος άγώνας και κάθε άλλη άναμέτρησης που έγινε ποτὲ στὸν κόσμο.

Τὸ στάδιο, στο ὁποῖο άγωνίστηκαν οί Δώδεκα άπόστολοι, ποῖό ήταν; Δέν ήταν κάποιος περιωρισμένος χῶρος, π.χ. ένα άμφιθέατρο τής Ρώμης· ήταν ή οίκουμένη ὁλόκληρη.

Και **οί θεαταί**, που παρακολουθοῦσαν τὸν άγῶνα τών άγίων άποστόλων, ποῖό ήταν; Ὅχι μερικὲς χιλιάδες φίλαθλοι άλλὰ τὰ ἑκατομμύρια τής ανθρωπότητας, ὄχι ένα ἔθνος άλλὰ ὅλα τὰ ἔθνη τής γῆς. Και μόνο αὐτοί; Τὸ ἀκόμη πιὸ θαυμαστὸ εἶνε, ὅτι τους άγώνες τών άγίων άποστόλων παρακολούθησαν ἀπὸ τὴ δική τους «κερκίδα», ἀπὸ τὰ δικά τους ὑπερκόσμια θεωρεῖα, ὅλα τὰ πνεύματα του οὐρανοῦ, οί άγγελοι και οί δαίμονες. Τὸ ενδιαφέρον για τὴν ἔκβαση του άγῶνος αὐτοῦ ήταν παγκόσμιο. Ἄνθρωποι, άγγελοι και δαίμονες παρακολουθοῦσαν· δέν εἶνε αὐτὸ μιὰ δική μου φαντασία, άλλὰ μιὰ πραγματικότητα, τὴν ὁποῖα ἔζησαν οί άπόστολοι, και μάλιστα ὁ άπόστολος Παῦλος, ἐκεῖνος που περισσότερο ἀπ' ὅλους τους άποστόλους διακρίθηκε στους άγῶνες αὐτούς. Αὐτὸς λοιπόν, ὁ ἥρωας του Χριστιανισμοῦ, μιλώντας ἐκ μέρους και τών άλλων άποστόλων, ἔγραψε: «*Θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, και ἀγγέλοις και ἀνθρώποις*», γίναμε θέαμα σὲ ὅλο τὸν κόσμο, μπροστά στα μάτια ἀγγέλων και ἀνθρώπων (Α' Κορ. 4,9).

Ἄλλὰ ἐναντίον τίνων πάλεψαν οί άπόστολοι; ποῖό ήταν **οί αντίπαλοι**; Πάλεψαν ἐναντίον του **σατανᾶ** και τών **ὀργάνων** του. Σὲ κάθε πόλι που πήγαιναν για νὰ κηρύξουν τὸ εὐαγγέλιο του Χριστοῦ, εἶχαν και μιὰ τρομακτικὴ πάλη· ὁ σατανᾶς διεκδικοῦσε σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμὴ τὸ ἔδαφός του, και ή κακία του ἐναντίον τής ἀρετῆς ἐνσαρκωνόταν σὲ ὠρισμένα πρόσωπα, που ὄχι μόνο ἀμύνονταν μὲ λύσσα μέσα ἀπ' τὰ φρούριά τους, άλλὰ και ἐπιτίθεν-

το ἐναντίον τών άποστόλων μὲ ὅλα τὰ σατανικά ὄπλα που διέθετε ὁ ἀρχηγός τους.

Ὁ Παῦλος, που κατά τὸ διάστημα τής μακροχρονίου άποστολικῆς δράσεώς του γνώρισε πρόσωπα και πράγματα και συνάντησε τὴ μανία του ἔχθρου, πολλές φορές στὶς ἐπιστολές του μᾶς δίνει ζωηρὲς περιγραφὲς τών σκληρῶν άγῶνων του. Ἦταν τόσο οί κίνδυνοι, ὥστε και ὁ Παῦλος και οί άλλοι άπόστολοι εἶχαν κάθε μέρα μπροστά τους τὸ θάνατο· θάνατος, και μάλιστα θάνατος σκληρός, κρεμόταν σὲ κάθε στιγμή τής ζωῆς τους πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια τους. Οί ἔχθροί ήταν ἀπέναντί τους θηρία ἀνθρωπόμορφα. Γι' αὐτὸ ὁ Παῦλος γράφει: «*Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω*» και «*εἰ κατά ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ τί μοι τὸ ὄφελος;*» (Α' Κορ. 15,31-32)· στὴν Ἐφεσο, λέει, πάλεψα μὲ τὰ θηρία. Και **θηρία** ὀνομάζει τους Ἰουδαίους και τους ἐθνικούς - εἰδωλολάτρες, που σὰν ἀγέλη ἔπесαν πάνω του νὰ τὸν κατασπαράξουν. Ἀνοιξτε, σᾶς παρακαλῶ, τὶς Πράξεις τών άποστόλων και μελετήστε τὸ 19ο κεφάλαιο, για νὰ πάρετε μιὰ ἰδέα τών άγῶνων τών άποστόλων.

Παρ' ὅλα αὐτὰ **στὸ τέλος οί άπόστολοι νίκησαν!** Συνέτριψαν τὴν ἀντίσταση, και ὑψωσαν τὴ σημαία του Ναζωραίου στὰ ἰσχυρότερα φρούρια του εἰδωλολατρικοῦ κόσμου· στὴν Ἀθήνα, στὴ Ρώμη, στὴν Ἀντιόχεια, στὴν Κόρινθο, στὴν Ἐφεσο και στὴν Ἀλεξάνδρεια. Ποῖός θα τὸ πίστευε; Και ὅμως τὸ θαῦμα ἔγινε. Τὰ δώδεκα ἀρνᾶκια του Χριστοῦ μας νίκησαν τὶς ἀγέλες τών λύκων. Ἄρνᾶκια οί άπόστολοι, λύκοι οί Ἰουδαῖοι και οί εἰδωλολάτρες. Και τὸ θαῦμα γίνεται ἀκόμη μεγαλύτερο ὅταν σκεφθοῦμε, ὅτι ὄχι μόνο νίκησαν τὸν Ἰουδαϊσμὸ και τὸν ἐθνισμὸ (τὴν εἰδωλολατρία), τὰ δύο αὐτὰ ἀκαταμάχητα θηρία, άλλὰ και μετέβαλαν τους λύκους σὲ ἀρνιά, τους διῶκτες και σταυρωτάς των σὲ θερμούς ἀκολούθους του Ἑσταυρωμένου!

* * *

Ἦ ἄπιστοι, ὅσοι ζητᾶτε θαύματα για νὰ πιστέψετε! Σήμερα, ἑορτὴ τών Ἄποστόλων του Χριστοῦ, ἔλατε στὸ «**θέατρον**» αὐτὸ και ἰδέστε τὸν **θρίαμβο** τών Δώδεκα άποστόλων. Ξεκίνησαν μιὰ εὐλογημένη ἡμέρα ἀπὸ τὴν παραλία τής Γεννησαρὲτ κ' ἐξάπλωσαν τὸν Χριστιανισμὸ σὲ ὅλη τὴ γῆ μὲ μοναδικὸ ὄπλο τὴν πίστι τους σ' Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος τους ἐξαπέστειλε λέγοντας: «*Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάση τῇ κτίσει*» (Μάρκ. 16,15).

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**